

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor azylové a migrační politiky
Nad Štolou 936/3
P. O. BOX 21
170 34 PRAHA 7

Č. j.: MV-216706-2/OAM-2022

Praha, 9. prosince 2022
Počet stran: 3

[REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „povinný subjekt“), posoudil žádost o poskytnutí informací, kterou dle § 14 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), dne 27. listopadu 2022 podala [REDACTED] (dále jen „žadatelka“), a rozhodl takto:

Žádost o poskytnutí informace ze dne 27. 11. 2022 se dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím o d m í t á, a to z důvodu uvedeného v § 2 odst. 3 tohoto zákona.

Odůvodnění:

Dne 27. 11. 2022 byla Ministerstvu vnitra České republiky doručena žádost o poskytnutí informace, podaná dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím se žadatelka domáhá sdělení informace o trvání jednotlivých pobytových oprávnění, které jí byly uděleny podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V žádosti žadatelka poukazuje na rozhodnutí ministra vnitra ze dne 25. 7. 2022, č.j. MV-90415-13/SO-2022, kterým bylo v obdobném případě povinnému přikázáno, aby takovou informaci poskytl.

Jak vyplývá z ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, tento se nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Z citovaného ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, mimo jiné vyplývá, že zákon o svobodném přístupu k informacím nedopadá na poskytování informací, jejichž poskytování upravuje zvláštní zákon. Ustanovení § 2 odst. 3 následně příkladem vypočítává, jakou podobu tato zvláštní úprava může mít.

Žadatelkou požadované informace obsahuje Infomační systém cizinců. Údaje, které jsou jeho součástí upravuje konkrétně § 158 zákona o pobytu cizinců. Údaje o povolených pobytech jsou v tomto systému

vedeny podle § 158 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona o pobytu cizinců. Jedná se současně o údaje, které do Infomačního systému cizinců vkládá ve smyslu § 158 odst. 7 zákona o pobytu cizinců povinný.

Žadatelka tak požaduje sdělení informace, která je součástí Infomačního systému cizinců a týká se konkrétně určitých údajů vedených o její osobě v tomto systému.

Zákon o pobytu cizinců potom v § 159 odst. 2, zvláště v případě cizince, jehož se tyto údaje týkají, stanoví, že údaje vedené v Infomačním systému cizinců, lze sdělit na jeho žádost pouze v rozsahu uvedeném v odstavci 1, § 159 téhož zákona.

Tedy zákon o pobytu cizinců, jako zákon ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím zvláštní, obsahuje v § 159 odst. 1 a 2 speciální úpravu pro poskytování informací z Infomačního systému cizinců. Povinný jako správní orgán je dále při poskytování informací podle § 159 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců povinen postupovat podle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle položky 3 písmene a) sazebníku správních poplatků je poskytnutí informace podle § 159 zákona o pobytu cizinců poskytnutím výpisu z informací uvedených v registru či evidenci, které podléhá správnímu poplatku ve výši 50 Kč za každou započatou stranu. Jedná se tedy o zpoplatněný úkon, který bez úhrady správního poplatku povinný podle § 5 odst. 4 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neprovede. Mimo to se na činnost správního orgánu při vyřízení žádosti o informace z Infomačního systému cizinců vztahuje správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.), a to jeho část první a čtvrtá, tedy ve smyslu § 6 odst. 1 takovou žádost vyřídí bez zbytečných průtahů. Ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu současně stanoví i postup, jakým způsobem se lze domoci poskytnutí informace, pokud je povinný v prodlení s vyřízením žádosti (§ 80 správního řádu). V případě, že dojde k nesprávnému poskytnutí informace či k jejímu odmítnutí je možné při jeho nápravě či opravě postupovat podle § 156 správního řádu. Tato úprava je tedy dle názoru povinného komplexní a tudíž je vyloučeno osobní údaje obsažené v Infomačním systému cizinců osobě, které se tyto údaje týkají, poskytovat jinak než postupem podle § 159 zákona o pobytu cizinců.

Nelze zapomínat ani na to, že povinný také musí dbát ochrany osobních údajů v Infomačním systému cizinců a neposkytovat tyto údaje na základě podání, které nesplňují podmínky § 37 odst. 2 správního řádu, tedy zejména podání, která neobsahují podpis fyzické osoby, která je subjektem těchto údajů. Žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím požadavky podle § 37 odst. 2 správního řádu splňovat nemusí, lze ji například podat elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu. I toto je okolnost, která jednoznačně potvrzuje výše vyslovený závěr povinného, že jde-li o poskytování údajů, které jsou součástí Infomačního systému cizinců, obsahuje zákon o pobytu cizinců zvláštní úpravu. Tato úprava je navíc ve spojení se správním řádem, který na postup povinného rovněž dopadá, komplexní.

Mimoto by povinný rád poukázal na to, že nelze cestou zákona o svobodném přístupu k informacím obcházet povinnost uhradit správní poplatek podle položky 3 písm. a) zákona o správních poplatcích. Na tomto místě by povinný rád odkázal na některé závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 28. 11. 2018, č.j. 10 As 118/2018 – 53. Tento rozsudek se sice týkal úpravy nahlížení do spisu, nicméně jeho závěry jsou natolik obecné, že je možné jej vztáhnout na poskytování informací upravených jakýmkoliv jiným zvláštním zákonem. Nejvyšší správní soud se vyjádřil k charakteru výluky uvedené v § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím takto: „*NSS na tomto místě shrnuje, že nemohla-li žalobkyně vůbec nahlížet do spisu, nemohla se tomuto zákonnému zákazu vyhnout tím, že celou věc „překlopí“ do jiného zákonného režimu. Žádosti podle informačního zákona nemohou jednoduše negovat explicitní zákonné výluky dle zvláštních zákonů, nemohou tedy ani obcházet či nahrazovat výluky z nahlížení do spisu. Ostatně právě § 2 odst. 3 informačního zákona vede k závěru, že si žadatel nemůže dle své libosti vybírat zákonný režim, v němž se seznámí s informacemi. Je-li žádost o informace svou povahou žádostí o nahlížení do spisu, typicky proto, že žadatel chce získat kopie celého spisu či jeho podstatné části, musí žadatel věc řešit cestou žádosti podle § 38 správního řádu, nikoliv cestou žádosti dle informačního zákona.*“ V tomto kontextu dále soud uvedl: „*Pokoušela-li se tedy žalobkyně získat informace ze spisů, do kterých by nemohla nahlížet, v režimu žádosti podle informačního zákona, jde o evidentní pokus o obcházení zákonné úpravy nahlížení do spisu.*“

Jde-li o názor ministra vnitra, obsažený v poukazovaném rozhodnutí ze dne 25. 7. 2022, č. j.: MV-90415-13/SO-2022, podle kterého zákon o pobytu cizinců sám neupravuje poskytnutí požadovaného údaje komplexním způsobem, v intencích požadavků ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, má povinný za to, že výše vylíčil důvody, proč je třeba považovat úpravu poskytování informací z Informačního systému cizinců v zákoně o pobytu cizinců a v souvisejících zákonech.

S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt o žádosti žadatelky o poskytnutí informací rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu podat odvolání k nadřízenému orgánu, resp. k ministru vnitra. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím činí odvolací lhůta 15 dnů a počítá se ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

Mgr. Pavla Novotná
ředitelka odboru